

191

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 16 września 1974 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej.

Na podstawie art. 10 ust. 1 pkt 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) oraz § 14 ust. 2 pkt 2 uchwały nr 125 Rady Ministrów z dnia 15 lipca 1969 r. w sprawie odsetek od kredytów udzielanych przez banki oraz od środków pieniężnych na rachunkach bankowych (Monitor Polski z 1969 r. Nr 32, poz. 238 i z 1973 r. Nr 54, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 4 kwietnia 1970 r. w sprawie zezwolenia na otwieranie i prowadzenie dla osób fizycznych krajowców dewizowych oprocentowanych rachunków bankowych w walucie zagranicznej (Monitor Polski z 1970 r. Nr 11, poz. 95, z 1972 r. Nr 41, poz. 226 i z 1973 r. Nr 24, poz. 149) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 skreśla się ust. 3;

2) w § 2 ust. 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2. Ponadto na rachunki, o których mowa w ust. 1, mogą być przyjmowane kwoty:

- 1) posiadane przez osoby w dniu powrotu na stałe do kraju lub uzyskania karty stałego pobytu w kraju albo pochodzące ze zbycia mienia posiadanego w tym dniu za granicą,
- 2) pochodzące z realizacji praw patentowych lub osiągnięć naukowo-technicznych,
- 3) pochodzące z honorariów za usługi adwokackie,
- 4) przypadające danej osobie z bankowego rachunku walutowego otwartego dla Stowarzyszenia Autorów „ZAIKS” lub przypadające z tytułu rozpowszechniania przez CHZ „Ars Polona—Ruch” książek za granicą,
- 5) uzyskane z realizacji mienia spadkowego za pośrednictwem polskich urzędów konsularnych lub innych upoważnionych instytucji,
- 6) pochodzące z zagranicznych przekazów na koszty podróży i pobytu za granicą,
- 7) przypadające do wypłaty z oprocentowanych rachunków walutowych „B” zgodnie z § 6 pkt 2,
- 8) pochodzące ze sprzedaży bankowi złota, przywiezionego z zagranicy po uiszczeniu należnego cła.

3. Wpłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, mogą być przyjmowane:

1) w gotówce lub w kwotach pochodzących z realizacji czeków na okaziciela, jeżeli gotówka lub чеки zostały uwidocznione w imiennej deklaracji przywozu potwierdzonej przez polski graniczny urząd celny lub w zaświadczeniu wystawionym przez ten urząd,

2) inne wpłaty — pod warunkiem udowodnienia bankowi tytułu, z którego kwota wpłaty pochodzi, a gdy kwotą wolno swobodnie dysponować za granicą tylko częściowo z zastrzeżeniem odprzedaży pozostałej części kwoty uprawnionemu bankowi w kraju — udowodnienia także tej odprzedaży.”;

3) w § 3 ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) kwoty z własnych nie oprocentowanych bankowych rachunków walutowych z zastrzeżeniem przewidzianym w ust. 2”;

4) w § 4:

a) w ust. 1 skreśla się pkt 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Dopuszczalne jest podjęcie wkładu terminowego w części lub całości również w ciągu każdego zadeklarowanego okresu. W razie podjęcia jakiegokolwiek kwoty w ciągu zadeklarowanego okresu lub przedłużonego okresu cały wkład traktuje się od początku tego okresu jako wkład oprocentowany w wysokości 2%. Nie dotyczy to zadysponowania częścią lub całością wkładu na transakcje eksportu wewnętrznego lub na zakup towarów, o którym mowa w § 5 pkt 2, a ponadto na uzupełniający zakup środków płatniczych państw socjalistycznych, niezależnie od przydziału przysługującego w walutach tych państw na koszty podróży i pobytu za granicą.”

§ 2. 1. Oprocentowanie wkładów na rachunkach walutowych „A” i „B” terminowych na 90 dni ustaje z upływem zadeklarowanego okresu.

2. Wkłady, o których mowa w ust. 1, wniesione przed dniem wejścia w życie zarządzenia, podlegają wypowiedzeniu z zachowaniem formy i terminów przewidzianych w umowie obowiązującej dla tych rachunków.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 października 1974 r.

Minister Finansów: S. Jędrzychowski